

zondag 9 november 2025, 19:00 uur

Ps. 26: 8

Ps. 25: 6, 7, 8

WKL 439: 1, 2, 4

Genesis 33: 1 - 20

Ps. 133

LvdK 441: 9, 10

Ps. 79: 4, 7

Ps. 26: 8

Wat blijdschap smaakt mijn ziel,
Wanneer ik voor U kniel
In't huis, dat Gij U hebt gesticht!
Hoe lief heb ik Uw woning,
De tent, o Hemelkoning,
Die G', U ter eer, hebt opgericht!

Ps. 25: 6, 7, 8

Wie heeft lust de Heer te vrezen,
't allerhoogst en eeuwig goed?
God zal zelf zijn leidsman wezen,
leren hoe hij wandlen moet.
Wie het heil van Hem verwacht
zal het ongestoord verwerven,
en zijn zalig nageslacht
zal 't gezegend aardrijk erven.

Gods verborgen omgang vinden
zielen waar zijn vrees in woont;
't heilgeheim wordt aan zijn vrinden
naar zijn vreêverbond getoond.
d'Ogen houdt mijn stil gemoed
opwaarts, om op God te letten:
Hij , die trouw is, zal mijn voet
voeren uit der bozen netten.

Zie op mij in gunst van boven,
wees mij toch genadig, Heer!
Eenzaam ben ik en verschoven,
ja, d' ellende drukt mij neer.
'k Roep U aan in angst en smart,
duizend zorgen, duizend doden
kwellen mijn bekommerd hart:
voer mij uit mijn angst en noden!

WKL 439: 1, 2, 4

Heer, U bent mijn leven de grond waarop ik sta.
Heer, U bent mijn weg de waarheid die mij leidt.
Uw woord is het pad de weg waarop ik ga,
zolang U mij adem geeft, zolang als ik besta.
Ik zal niet meer vrezen, want U bent bij mij.
Heer, ik bid U, blijf mij nabij.

'k Geloof in U, Heer Jezus, geboren uit de maagd,
eeuw'ge Zoon van God, die mens werd zoals wij.
U die stierf uit liefde, leeft nu onder ons:
één met God de Vader en verenigd met uw volk;
tot de dag gekomen is van uw wederkomst,
dan brengt U ons thuis in Gods rijk.

Vader van het leven, ik geloof in U.
Jezus de Verlosser, wij hopen steeds op U.
Kom hier in ons midden, Geest van liefde en kracht,
U die via duizend wegen ons hier samen bracht;
en op duizend wegen, zendt U ons weer uit,
om het zaad te zijn van Gods rijk.

Genesis 33: 1 - 20

Ontmoeting en verzoening met Ezau

33 1 Toen sloeg Jakob zijn ogen op en zag, en zie, *daar* kwam Ezau, met vierhonderd man bij zich. Hij verdeelde *zijn* kinderen over Lea, Rachel en *zijn* beide slavinnen.

2 Hij zette de slavinnen en hun kinderen vooraan, Lea en haar kinderen daarachter en Rachel en Jozef daar *weer* achter,

3 terwijl hij zelf vóór hen uit ging en zich zeven keer ter aarde neerboog, totdat hij bij zijn broer gekomen was.

4 Maar Ezau snelde hem tegemoet, omarmde hem, viel hem om de hals en kustte hem; en zij huilden.

5 Toen sloeg hij zijn ogen op en zag de vrouwen en de kinderen. Hij vroeg: Wie heb je daar bij je? *Jakob* zei: Dat zijn de kinderen die God uw dienaar in Zijn genade geschonken heeft.

6 Toen kwamen de slavinnen naar voren, zij en hun kinderen, en zij bogen zich neer.

7 Ook Lea en haar kinderen kwamen naar voren en bogen zich neer; daarna kwamen Jozef en Rachel naar voren en zij bogen zich neer.

8 Toen vroeg hij: Wat wil je met heel dat leger *dieren* dat ik ben tegengekomen? Hij zei: *Die zijn bedoeld* om genade in de ogen van mijn heer te vinden.

9 Maar Ezau zei: Ik heb veel, mijn broer. Laat wat je hebt, van

jou blijven.

10 Jakob zei daarop: Nee toch, als ik toch genade in uw ogen gevonden heb, neem het geschenk uit mijn hand dan aan, want ik heb uw aangezicht gezien alsof ik het aangezicht van God zag, en u bent mij goedgezind geweest.

11 Aanvaard toch mijn geschenk, dat u gebracht is, omdat God mij dit in Zijn genade geschonken heeft, en omdat ik alles heb. Hij drong zo aan dat hij het aanvaardde.

12 *Ezau* zei: Laten wij opbreken en verdergaan, en ik zal met je meegaan.

13 Hij zei echter tegen hem: Mijn heer weet dat de kinderen zwak zijn, en dat ik zogend kleinvee en *zogende* runderen bij mij heb; als men die maar één dag opjaagt, zal al het kleinvee sterven.

14 Laat mijn heer toch vóór zijn dienaar uit gaan; ik wil op mijn gemak verdergaan, naar de gang van het vee dat vóór mij is en naar de gang van de kinderen, totdat ik bij mijn heer in Seïr kom.

15 Toen zei Ezau: Laat mij toch *enkelen* uit het volk dat bij mij is, bij je plaatsen. Maar hij zei: Waarom is dat *nodig* ? Laat mij genade vinden in de ogen van mijn heer.

16 Zo ging Ezau die dag zijns weegs, terug naar Seïr.

17 Maar Jakob trok naar Sukkoth. En hij bouwde een huis voor zichzelf en maakte hutten voor zijn vee. Daarom gaf hij die plaats de naam Sukkoth.

Jakob bij Sichem

18 Jakob kwam veilig aan *bij* de stad Sichem, die in het land Kanaän *ligt*, nadat hij uit Paddan-Aram gekomen was; en in het zicht van die stad zette hij zijn tenten op.

19 Hij kocht het stuk land waarop hij zijn tent gezet had voor honderd geldstukken van de zonen van Hemor, de vader van

Sichem.

20 Hij richtte daar een altaar op en gaf het *de naam*: De God van Israël *is* God.

Ps. 133

Zie toch hoe goed, hoe lieflijk is 't dat zonen
van 't zelfde huis als broeders samenwonen.

Eén liefdeband houdt hen tezaam.

De zegen van Gods hoog verheven naam
daalt op hen neer vol zoete tederheid,
als olie die den priester wijdt.

Als olie die Aärons baard en kleren
met geur doordringt, zo is de gunst des Heren
voor wie eendrachtig samen zijn.

Als dauw is het, die ligt zo mild en rein
op Hermons top en daalt op Sion neer.
't Wordt al een tuin voor God den Heer.

Jeruzalem! Hier geeft de HEER zijn zegen,
hier woont Hij zelf, hier wordt zijn heil verkregen
en leven tot in eeuwigheid.

LvdK 441: 9, 10

Komt, kind'ren tot elkander
en wandelt hand in hand!

Verblijdt u in elkander
in dit onzalig land!

Komt, kinderen, weest wijs!
Gaat onderweg niet strijden!
De engelen zelf geleiden
als broeders onze reis.

Wordt een die zwak is, moede,
een sterker grijp' zijn hand.
De broeder steun' de broeder,
zo blijft de liefd' in stand.
Sluit vaster u aaneen!
Weest voor een elk de minste,
maar ook weer graag de meeste
in liefdedienst alleen!

Ps. 79: 4, 7

Gedenk niet meer aan 't kwaad, dat wij bedreven;
Onz' euveldaad word' ons uit gunst vergeven;
Waak op, o God, en wil van verder lijden
Ons klein getal door Uwe kracht bevrijden.
Help ons, barmhartig HEER,
Uw groten naam ter eer;
Uw trouw koom' ons te stade;
Verzoen de zware schuld,
Die ons met schrik vervult;
Bewijs ons eens genade!

Zo zullen wij, de schapen Uwer weiden,
In eeuwigheid Uw lof, Uw eer verbreiden,
En zingen van geslachten tot geslachten
Uw trouw, Uw roem, Uw onverwinb're krachten.